

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5920/18

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון

העותרים: 1. ועד תושבי הכפר אלח'אן אלאחמר
2. אברההים מוחמד נצר אבו דאהוק
3. אחמד חסן מוחמד ג'האלין
4. עיד ח'מיס ג'האלין

נגד

המשיבים: 1. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
2. ראש המנהל האזרחי
3. מועצת התכנון העליונה
4. ועדת המשנה לפיקוח על הבניה
5. היחידה המרכזית לפיקוח

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה לצו ביניים

בשם העותרים: עו"ד תאופיק ג'בארין
בשם המשיבים: עו"ד הדס ערן ועו"ד רן רוזנברג

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. בעתירה שלפנינו מבקשים העותרים לעכב "את ביצוע צווי ההריסה שהוצאו כנגד המבנים של הכפר אלח'אן אלאחמאר עד למתן החלטה בבקשות להיתרי הבניה שהגישו תושבי הכפר".

העובדות הצריכות לעניין פורטו בפסק דיננו בבג"ץ 5193/18; בג"ץ 5257/18 ובג"ץ 5410/18 (להלן: העתירות המקבילות), אשר ניתן בד בבד עם העתירה הנוכחית. לכן, איני רואה טעם לחזור על הדברים מבראשית, והקורא מתבקש לראות את האמור בפסק דיננו בעתירות המקבילות כחלק בלתי נפרד מפסק דין זה.

2. אקדים ואומר כי כל ה"מרעין בישין" שדבקו בעתירות המקבילות דבקו גם בעתירה הנוכחית, וביתר שאת.

לא ברור מדוע מצאו העותרים להגיש עתירה נוספת ונפרדת בעוד העתירות המקבילות תלויות ועומדות (ולא נעלם מעינינו כי העותרים ביקשו לאחד את העתירות).

המבנים המיועדים להריסה הם אותם מבנים, ההחלטה המינהלית היא אותה החלטה מינהלית, הטענות שהועלו בעתירה זו, כמו הטענה לאכיפה סלקטיבית וסעד מן הצדק, הועלו כבר בעבר ואין מקום להידרש אליהן; והטיעון המשפטי השונה לכאורה יכול היה להיכלל בעתירות המקבילות, ולו על דרך של תיקון העתירות. העותרים דכאן אף הגישו הודעה מעדכנת בעתירות המקבילות, שבה פרטו על דבר הגשת הבקשות להיתרי הבנייה, ואף הזכירו את הוראת סעיף 5(ה)(6)(ח) לנוהל ועדת משנה לפיקוח (להלן: הנוהל) העומדת בבסיס העתירה הנוכחית.

לטענת העותרים: "נושא הגשת הבקשות להיתרי בנייה איננו קשור לעילת העתירה בבג"ץ 5193/18 אך העותרים ביקשו לפרוש את כל התרחשויות בפני בית המשפט הנכבד". אני מתקשה לקבל טענה זו, כביכול עובדות בעולם אחד וטענות משפטיות בעולם מקביל. ואכן, גם סוגיית הנוהל הועלתה במהלך הדיון בעתירות המקבילות וזכתה להתייחסות במסגרת פסק דיננו בעתירות המקבילות (וראו שם, בפסקאות 9-10). הנוהל בא להסדיר מקרים טיפוסיים של בנייה בלתי חוקית – אופן בחינת הבקשה למתן היתר בנייה על רקע צווי הריסה או צווי הפסקת עבודה, והאפשרות לפנות לערכאות שיפוטיות על מנת לתקוף החלטות של מוסדות התכנון. לא ניתן להשוות מצבים אלה למקרה שלפנינו, על רקע תשע שנות התדיינות ועל ההיסטוריה התכנונית והמשפטית שקדמה לפסק הדין החלוט. כפי שצינו בפסק דיננו בעתירות המקבילות, לשיטת העותרים עולה כי לעולם לא ניתן יהיה לבצע צווי הריסה, מאחר שדי בהגשת בקשה כלשהי, מופרכת ככל שתהא, כדי לעכב את ההליך.

3. ולגופה של עתירה.

ביום 26.7.2018 הגישו העותרים בקשות להיתרי בנייה עבור המבנים המיועדים להריסה, וזאת ללא קשר לתוכנית המפורטת שהוגשה. העתירה שלפנינו הוגשה ביום 10.8.2018, והטענה המרכזית היא כי מרגע שהוגשו בקשות להיתרי בנייה "חובה להקפיא פעולות אכיפה" (פסקה 15 לעתירה), וזאת בהתאם להוראת הנוהל. טענות נוספות הן, כי הבינוי בשטח הכפר תואם את התוכנית המנדטורית 15/RJ החלה בשטח ומייעדת אותו ל"מדבר".

4. נוכח ניסיונם של העותרים לקדם תוכנית מפורטת חדשה, ניתן לתהות אם הם סבורים באמת ובתמים כי התוכנית המנדטורית יכולה לשמש בסיס להוצאת היתרי הבנייה שהתבקשו.

איני נדרש להביע עמדה בשאלה זו, מן הטעם שפסק הדין החלוט לא מתיימר לאסור על העותרים להגיש בקשות להיתרי בנייה, והעותרים רשאים לעשות כן. מהחומר שבפנינו אף למדנו, כי ביום 19.8.2018 נערך דיון בהיתרי הבנייה. אך הגשת בקשות להיתרי בניה או תכנית מפורטת לחוד, וטענה להשהיית ההריסה עד לסיום הליכי הדיון בבקשות לחוד. כפי שנאמר בפסק דיננו בעתירות המקבילות, הגשת הבקשות, בשלב ובעיתוי בו נעשו, לאחר תשע שנות התדיינות, אין בה כדי לעכב את מימוש צווי ההריסה. ממילא, לא מצאנו מקום לאפשר תיקון העתירה, לאחר שנדחתה הבקשה למתן היתר בנייה על פי החלטת ועדת המשנה לתכנון ורישוי מיום 23.8.2018.

5. אשר על כן, העתירה נדחית על הסף.

ניתן היום, כ"ה באלול התשע"ח (5.9.2018).

ש ו פ פ ת

ש ו פ פ

המשנה לנשיאה